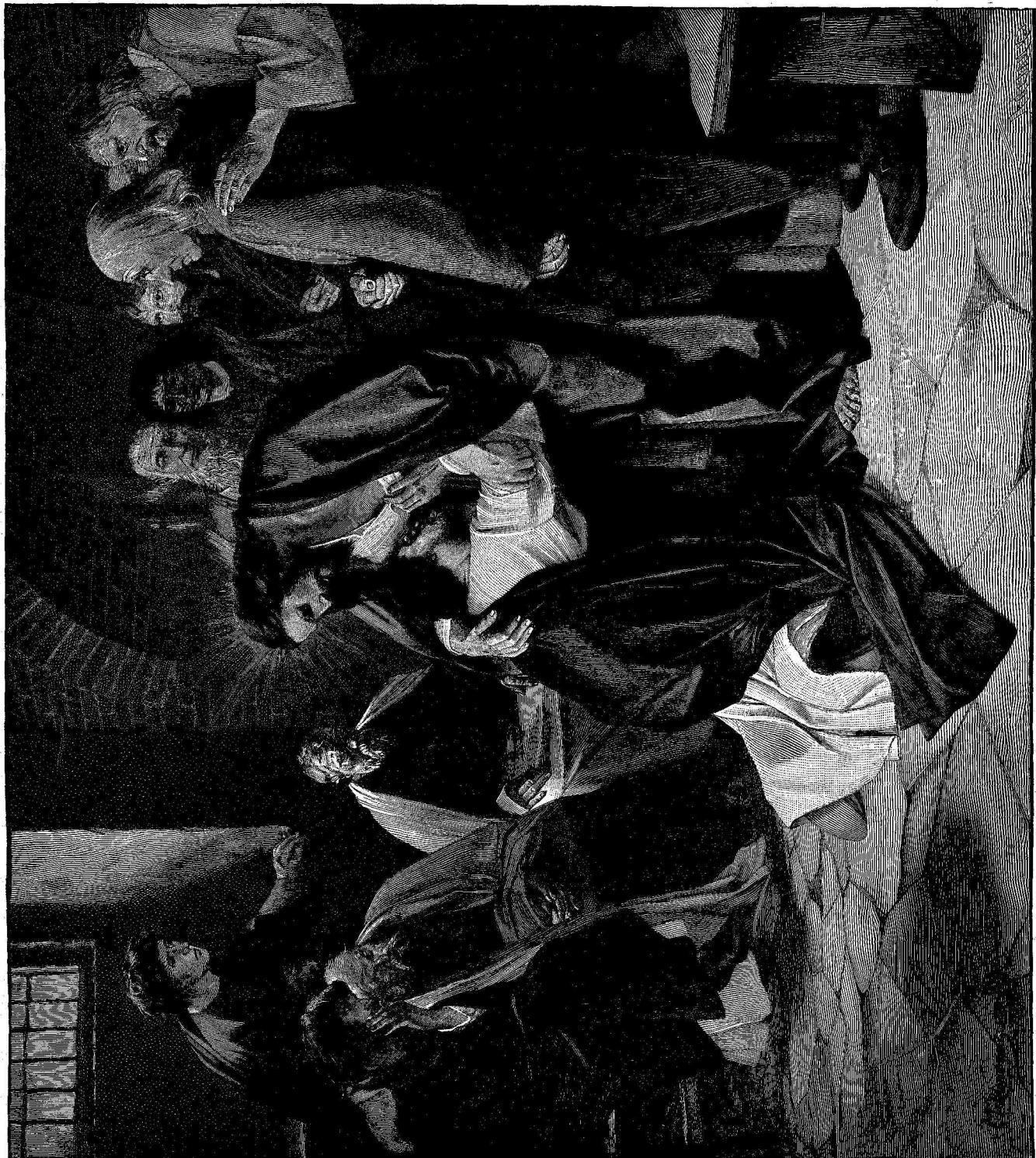

νεν ἀκίνητος, μόλις ὅμως ἐπλησίασεν εἰς τὸ μέρος ἔνθα εἶχεν εὑρεθῆνται πτῶμα τοῦ οἰνοπάλου, ὁ Αὔμαρπ καταλαμβάνεται ὑπὸ προφανοῦς ταραχῆς, ὁ σφυγμός του ἐπιταχύνεται πυρετωδῶς, ἡ δὲ ράβδος τὴν ὅποιαν ἐκράτει ἥρχισε νὰ κάμπτεται· ὀλίγῳ περαιτέρῳ ἐπαναλαμβάνονται τὰ αὐτὰ συμπτώ-

νὰ ὄδηγγῇ τὸν Αὔμαρπ ὡς ρινηλάτης κύων, ὅστις ἀμα ὡς ὀσφρανθῆται πρῶτον ἵχνος ἐξακολουθεῖ τὴν ἴχνηλασίαν του μέχρι τῆς ἀνευρέσεως τοῦ διωκομένου. ‘Ο Αὔμαρπ ἀκολουθῶν τὴν ἐλκτικὴν δύναμιν τῆς ράβδου, ἀναβαίνει εἰς τὸ οἰνοπαλεῖον, πλησιάζει εἰς τὸ ταμεῖον, ὁπόθεν ἐκλάπησαν τὰ

ματα μετ' ηὑξημένης σφοδρύτητος, μόλις ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος, ὅπερ εἶχε καλυφθῆνται πτῶματος τῆς γυναικός. ‘Ο Αὔμαρπ φαίνεται ἐντελῶς ἐξηντλημένος, ὡσεὶ λιποψυχῶν· οἱ δὲ παριστάμενοι καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐκπλήξεως ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι.

Μόλις ἡ ράβδος εὗρε τοιουτοτρόπως τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν κακούργων, ἥρχισε

χρήματα, καὶ ἐντεῦθεν ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν του εἰς τὸ ὅπαιδρον, κατ’ ἀρχὰς μὲν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ παλατίου, ἐπειτα δὲ διὰ τῆς ἐν τῷ Ροδανῷ γεφύρας ἐξω τῆς πόλεως, διευθυνόμενος παρὰ τῇ δεξιᾷ ὅχθῃ κατὰ τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. ‘Ἐνταῦθα διακλαδοῦνται αἱφνῆς τὰ ἱχνη, καὶ ὁ θαυμάσιος ἴχνηλάτης ἀμφιβάλλει ἐπὶ μακρὸν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διωκομένων φονέων, ἀλλοτε μὲν νο-

Ο ΑΠΙΣΤΟΣ ΘΩΜΑΣ.
Εἰκὼν ὑπὸ C. Feldmann.